

3 Aktuálně

Madridské ohlednutí

4 INterviewJan Jemelka
– akademický malíř**6 INkognito**

Jak poznat kamarádku?

8 Duchovní INjekce

Bible plná barev

9 INformace

Brátrská církev

10 Fotoromán

Soupeřka

14 Móda

Pančošky na nožky

15 INtonace Simona Martausová
– slovenská hvězdička**16 INovace**

Barevná typologie

18 INtest

Ze světa malířství

19 INTvoření

Encaustic a jeho fantazie

20 Zajímavost

Co vime o barvách?

21 INstrukce

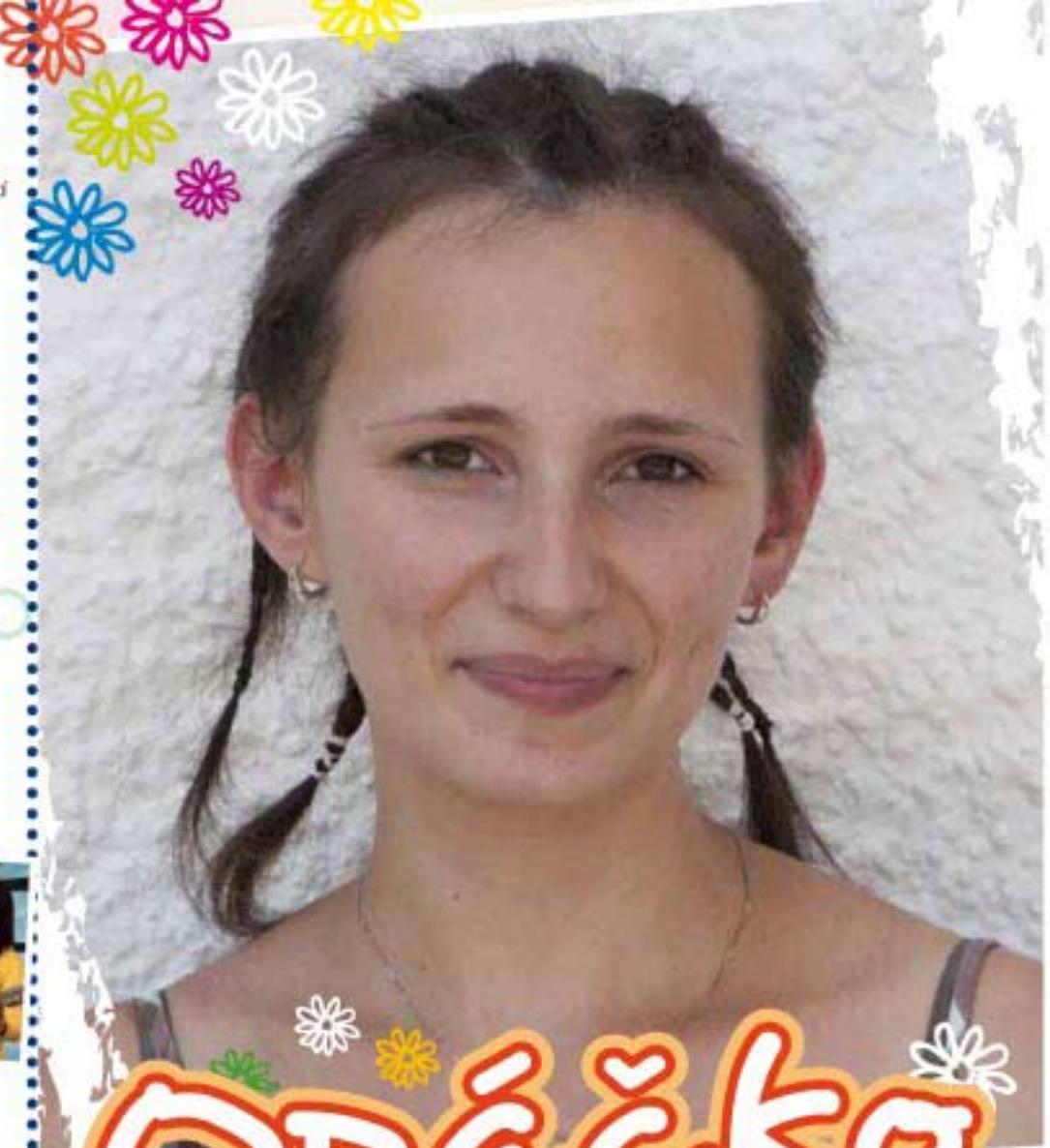
Co má stříbro rádo

22 INkultura

- Film Jana Eyrova
- Vtipy

23 Zábava

Křížovka

OPÁČKO

Mili IN!áci a IN!áčky, doufám, že vás vzhledem k začátku školního roku nadpis mého článku nevyděsil. Nebojte se, to „opáčko“ nijak nesouvisejte se zářijovým nástupem do školy. Tématem tohoto čísla jsou totiž barvy a jediné, co mě ted v souvislosti s barvami napadá, je písnička Svěráka a Uhlíře, která začíná právě větou „Zopakujeme si barvy...“. Znáte ji? K poprázdninovému vzpomínání je naprostě ideální. Já ted ale více než na prázdniny vzpomínám na to, že právě letos v září jsou to čtyři roky, co jsem začala pracovat v redakci IN!. Za tu dobu jsem se redakčně podílela na 44 číslech IN! a dvou plakátových speciálech, s naším fotografiem jsem strávila několik dní focením módy a cvičení, otextovala jsem desítky fotek ve fotorománech, s kolegy jsem připravila sedm setkání se čtenářkami, napsala jsem a upravila nespočet článků, testů a příběhů... a tenhle článek je můj poslední.

Přesně po čtyřech letech se ted loučím s redakcí, celým realizačním týmem a také se

čtenáři, IN! mi splnil jeden velký sen, totiž pracovat jako novinář, a díky tomu byla má práce více zábavou než povoláním. Bavilo mě vymýšlet náměty na články a pak je realizovat. A snažila jsem se dělat to nejlíp, jak jsem mohla, tak snad jste i vy byli s mou prací spokojeni. Ale ted už je čas předat redakci židlí někomu dalšímu, kdo bude mít nové skvelé nápady a dostane časopis do ještě lepší formy, než je ted.

Já ted budu budovat kariéru speciálního pedagoga, studovat psychologii a zpovzdálí sledovat a číst IN!. Možná se spolu na nějaké akci IN!u nebo „ne-IN!u“ potkáme, možná mě ředitelkorka někdy nechá napsat nějaký článek aspoň externě... takže proz se loučit navždy. Ta písnička, o které jsem psala na začátku, končí popěvkem: „Ví to každé dítě, že ten, kdo vysíl svět, měl barevné nitě, když si k tomu sed.“ Tak vám všem moc přeju, aby pro vás svět nebyl jen černý a bílý nebo příliš růžový, ale zářil mnoha barvami. A pokud časopis IN! k té barevnosti aspoň trochu přispěje, dejte o tom holkám do redakce vědět, moc je to potěší, to mi věřte.

Anett